

KÉT DAL

1

Este még az emeletre mentünk,
Félsötétben mélyebb volt a kedvünk,
Magasabbra néztünk kint az utcán,
Felhők közül csillag ragyogott ránk.

Este még a tető alatt éltünk,
Kandallóparázsban végigégtünk,
Hajnalban kihunyunk, szürkületkor
Eső esett, vulkánhamu, szénpor.

Madár fészkel bent, a borostyánban,
Hogyha élni látlak, mindig nyár van.
Mediterrán sirály, parti gémeek –
Gravitációatlanok az évek.

2

A folyóparton fodrozott a föld,
Vízen jártunk, hullámozott a lábunk.
Dallamokból szólt a kék, a zöld,
Este volt, a víz alatt is láttunk.

A folyópartról útvesztőkbe indulsz,
Lift visz el, száz emelet az égben,
Sirály hangja feléd röpül, szétzúz,
Szárnyad rebben, világít az éjben.